

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/142/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717010319
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717010319.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému X. W. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 12. 10. 2017 sp. zn. 4T/85/2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 5. marca 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému X. W., nar. XX. 2. XXXX v Y.
bytom K. č. XXX
u k l a d á

podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3 Tr. zák.

úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 4T/85/2017 zo dňa 12. 10. 2017 uznal obžalovaného vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 17.09.2016 v čase okolo 18.00 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz C200 CDI, ev.č. MI-576DS po ceste č.II/555 v smere od obce Palín na obec Zemplínska Široká, okres Michalovce, rýchlosťou 141-144 km/h, pričom sa nevenoval plne riadeniu vozidla a situácii v cestnej premávke a pri prejazde ľavotočivej zákruty v dôsledku rýchlosti vozidla a nezvládnutého smerového ovládania vozidla dostal šmyk, zišiel mimo vozovku vpravo, kde sa s vozidlom viackrát prevrátil a vozidlo zostalo stáť v poli na streche.

Pri dopravnej nehode spolujazdci - T. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. č. XXX, okres Q. utrpel smrteľné zranenia- mnohopočetné poranenia životne dôležitých orgánov, a to pomliaždenie pľúc, pomliaždenie pečene, natrhnutie steny vzostupnej časti srdcovnice so zakrvácaním do osrdcovníkového vaku a iné zranenia (zistená hladina alkoholu pri pitve 2,02 promile), T. Q., nar. X.X.XXXX, bytom U. XX, okres Y., utrpel trieštivú zlomeninu dolného konca pravej vretennej kosti, zlomeninu I. záprstnej kosti vpravo s vklbením palca pravej ruky, zlomeninu bočnej nadhlavice pravej ramennej kosti v oblasti laktového kĺbu s dobou liečby a PN 5-6 týždňov (zistená hladina alkoholu v čase o 19.50 h 1,18 promile), T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív driekovokrížovej oblasti a panvy v oblasti oboch bedrových zhybov, pomliaždenie vlasatej časti hlavy v oblasti záhlavia, viaceré povrchové poranenia a pomliaždenie mäkkých tkanív hrudníka vľavo s dobou liečby a PN do 7 dní, Y. W., nar. 7. 3. XXXX, bytom K. XXX utrpel tržné rany v spánkovej a temennej časti vlasatej časti hlavy vpravo, početné odreniny na pravom ramene a predlaktí a zápästí, početné hlbšie kožné odreniny a tržné ranky na chrbte vpravo, pomliaždenie a kožné odreniny pravého lakt'a a s dobou liečby a PN do 7 dní.

Obvinený X. W. svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1, §16 ods. 2, § 137 ods. 2 písm. c/ Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Súd mu za to uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 36 písm. j/, l/, 37 písm. h/, 38 ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 42 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 Tr. zák. prikázal obžalovanému písomne sa ospravedlniť poškodeným

- X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX (manželka nebohého T. Q.)
- T. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX,
- T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX,
- Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX,

do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia za trestné činy.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. uložil mu aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným

- H., a.s., X. 851 01 F., IČO: 35 942 436 škodu vo výške 153,27 €,
- UNION, zdravotná poisťovňa, a.s., Bajkalská 29/A, 82108 Bratislava, IČO: 36 284 831 škodu vo výške 91,67 €,
- Sociálnej poisťovni, ul. 29. augusta 8 a 10, 81363 Bratislava, škodu vo výške 46,20 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie okresného súdu vo výroku o vine považuje za zákonné a odôvodnené. Nestotožňuje sa však s rozhodnutím súdu vo výroku o treste u obžalovaného, nakoľko tento považuje v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Je toho názoru, že v danom prípade aj s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené okolnosti a prevahu poľahčujúcich okolností, je namieste uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uviedol ďalej, že obžalovaný sa dopustil trestných činov na úseku dopravy tým, že viedol motorové vozidlo v rozpore s príslušnými predpismi, keď v mieste s maximálnou povolenou rýchlosťou 90 km/hod., šiel podľa znaleckého posudku rýchlosťou 141 - 144 km/hod., čím o 60 %, resp. 1,6 násobne prekročil limit povolený na danom mieste a to aj za situácie, že v motorovom vozidle okrem neho sedeli ďalší štyria spolucestujúci, za ktorých ako vodič nesie zodpovednosť. Nevenovanie sa plne riadeniu vozidla a situácii v cestnej premávke je v súdnej praxi považované za porušenie dôležitej povinnosti a to aj pri nižšej rýchlosti vozidla, ako je všeobecne povolená pre jazdu v obci, nakoľko má spravidla za následok reálne nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie, čo podľa súdov podstatne zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Jedným z účelov trestu je aj prevencia a z uvedeného dôvodu, trestom uloženým za trestný čin spáchaný v doprave sa má účinne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti, najmä v prípadoch ťažkého, resp. nenapraviteľného následku spôsobeného vodičom, ktorý porušil dôležitú povinnosť uloženú mu

Zákonom o cestnej premávke a svojou nebezpečne rýchlou jazdou prejavil bezohľadnosť voči ostatným účastníkom cestnej premávky.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením pre výkon tohto trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, eventuálne, aby po zrušení napadnutého rozsudku vrátil okresnému súdu vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny obžalovaného z prečinu ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a na hlavnom pojednávaní následne vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o uložených trestoch obžalovanému.

Na podklade podaného odvolania v neprospech obžalovaného do výroku o uloženom treste vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom odvolací súd preto preskúmaval len napadnutý výrok o treste, pretože rozsudok vo výrokovej časti o vine nadobudol právoplatnosť.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadal na osobu páchatela, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku a v odôvodnení napadnutého rozsudku dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 42 mesiacov a zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 48 mesiacov.

Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody okresný súd v podstate odôvodnil osobou obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, priznal sa k spáchaniu trestných činov, svoje konanie oľutoval a prihliadal aj na rodinné pomery, keď obžalovaný je zamestnaný v zahraničí, kde dlhodobo žije a stará sa o manželku a aj o maloleté dieťa.

Okresný súd pri ukladaní trestu ďalej vychádzal aj z tej skutočnosti, že z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a to konkrétne z výpovede poškodeného Patrika W. vyplynulo, že obžalovaný kričal na nebohého poškodeného T. Q., aby „sa zapol bezpečnostným pásom“, čo poškodený odignoroval a aj v dôsledku tohto konania nebohého došlo následne k jeho smrteľným zraneniam, ktoré neboli zlučiteľné so životom. Okresný súd túto okolnosť vyhodnotil tak, že ak by poškodený „poslúchol“ žiadosť obžalovaného, resp. aj sám bez tejto žiadosti by sa pripútal bezpečnostným pásom, tak ku takýmto smrteľným zraneniam nemuselo dôjsť, z čoho okresný súd uzavrel, že aj samotný poškodený má určité spoluzavinenie na smrteľných následkoch pri tejto dopravnej nehode, ktoré u neho nastali.

Na základe týchto skutočností, ktoré odvolací súd podrobne rozviedol, okresný súd dospel k záveru, že v tomto prípade je možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 42 mesiacov, vrátane zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 mesiacov, pričom navyše súd uložil

obžalovanému príkaz písomne sa ospravedlniť poškodeným Emílie Q., T. Q., T. W. a Y. W. za predmetné trestné činy.

S týmto právnym názorom okresného súdu vo vzťahu k uloženému podmienenému trestu odňatia slobody sa odvolací súd nestotožnil, pretože v celom rozsahu akceptoval odvoláciu námietku prokurátora v neprospech obžalovaného do uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku o uloženom treste zistil, že okresný súd vo vzťahu k uloženému trestu vykonal potrebné dokazovanie, na ktoré okresný súd podrobne poukázal v napadnutom rozsudku, ale podľa názoru krajského súdu dôsledne sa nezaoberal príčinou dopravnej nehody, t.j. kauzálnym nexusom medzi konaním obžalovaného a smrteľným následkom poškodeného a v tomto smere, podľa názoru krajského súdu, zaujal nesprávny názor, keď prihliadal aj k určitému spoluzavineniu poškodeného na jeho smrteľných následkoch tým, že poškodený „nerešpektoval kričanie obžalovaného, aby sa zapol bezpečnostným pásom“.

Odvolací súd na základe právoplatne uznanej viny a skutku, ktorý bol predmetom obžaloby mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa nevenoval plne riadeniu vozidla a situácii v cestnej premávke a pri prejazde ľavotočivej zákruty v rýchlosti podľa znaleckého dokazovania v rozpätí 141-144 km/hod. vozidlo nezvládol, zišiel mimo vozovky s vozidlom, kde sa s vozidlom viackrát prevrátil, v dôsledku čoho došlo k smrteľnému následku poškodeného T. Q., k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodeného T. Q., nar. 3. 8. XXXX, ako aj k poškodeniu zdravia Y. W. a T. W..

Práve neprimeranou rýchlosťou v rozpätí 141-144 km/hod. podľa znaleckého dokazovania došlo k nezvládnutému smerovému ovládaniu vozidla a následne k vzniku dopravnej nehody popísanej v skutku rozsudku.

Z toho odvolací súd vyvodil jednoznačný záver, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla tak, ako bola uznaná vina z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, § 9 ods. 1, § 16 ods. 2, § 137 ods. 2 písm. c/ Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke obžalovaný ako vodič motorového vozidla v danom úseku cesty mohol viesť motorové vozidlo najväčšou prípustnou rýchlosťou 90 km/hod. a ako to bolo preukázané vykonaným znaleckým dokazovaním, vozidlo v ľavotočivej zákrute viedol rýchlosťou 141-144 km/hod., čím prakticky prekročil rýchlosť medzi zákonom prípustnou povolenou rýchlosťou 90 km/hod. o 51 km.

Takéto prekročenie zákonom povolenej rýchlosti, vzhľadom k stave a povahe vozovky a dopravnej situácii - ľavotočivá zákruta, odvolací súd vyhodnotil vedenie motorového vozidla obžalovaným ako vodiča motorového vozidla ako tzv. riskantnú jazdu, kedy si ako vodič musel uvedomiť, že v dôsledku tejto vysoko-prekročenej rýchlosti, aká bola povolená v danom úseku cesty, môže vedenie motorového vozidla nezvládnuť a môže dôjsť k dopravnej nehode.

Túto skutočnosť oproti názoru okresného súdu, ako vodič motorového vozidla si mal uvedomiť aj za preukázanej skutočnosti, že nebohý poškodený sa „nezapol bezpečnostným pásom“ a ako vyplýva aj z pitvy poškodeného, poškodený mal pozitívne alkoholické nápoje. Obžalovaný teda bol si vedomý toho, že spolujazdec nerešpektoval jeho príkaz, aby si „zapol bezpečnostný pás“, čo podľa názoru odvolacieho súdu malo smerovať k tomu, aby vozidlo viedol nie takou rýchlosťou, ako bola preukázaná pred vznikom dopravnej nehody 141 - 144 km/hod., ale práve naopak, aby viedol vozidlo povolenou rýchlosťou v danom úseku cesty, resp. aj rýchlosťou nižšou, vzhľadom na konkrétnu situáciu v motorovom vozidle (kričanie na poškodeného, aby sa zapol a pod.).

Odvolací súd preto dospel k záveru, že vzhľadom k vyhodnotenej osobe obžalovaného a aj k jeho konkrétnemu konaniu bolo zákonným spôsobom preukázané, že obžalovaný viedol pred vznikom dopravnej nehody motorové vozidlo rýchlosťou 141-144 km/hod., čo odvolací súd bez akýchkoľvek pochybností vyhodnotil za jazdu tzv. riskantnú, pretože obžalovaný hrubo porušil dopravné predpisy a to in concreto kogentné ustanovenia o povolenej rýchlosti v danom úseku, kde zákonom bola stanovená povolená rýchlosť 90 km/hod.

Hrubé porušenie ustanovenia o povolenej rýchlosti odvolací súd vyvodil zo zistenej skutočnosti, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v podstate o 50 km viac, pričom podľa ustálenej súdnej praxe sa za hrubé porušenie dopravných predpisov považuje už aj minimálne dvakrát porušenie tzv. dôležitej povinnosti vodiča motorového vozidla, ktorá sa v hrubých rysoch podľa zaužívanej súdnej praxe, vzhľadom na dopravnú situáciu považuje prekročením povolenej rýchlosti o 20 km/hod. Z toho odvolací súd vyvodzuje záver o hrubom porušení kogentného ustanovenia § 16 ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Z takto vyhodnotených základných skutočností, ktoré boli preukázané pri vzniku a následkoch dopravnej nehody odvolací súd dospel k záveru, že bolo potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, vzhľadom aj na generálnu a individuálnu prevenciu a účelu trestu u obžalovaného.

V tejto súvislosti odvolací súd vo vzťahu k osobe obžalovaného vyhodnocoval aj jeho celkový postoj k vzniku a spôsobeným následkom poškodeným a aj z vyjadrenia poškodenej Márii Q. na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. 3. 2018, ktorá sa vyjadrila, že po nebohom zostala sama s tromi maloletými deťmi a obžalovaný sa jej dokonca vysmieval, že pred okresným súdom dostal „tak nízky trest“, pričom sa jej neospravedlnil.

Odvolací súd po zvážení všetkých okolností pri uložení druhu a výmery trestu prihliadal k osobe obžalovaného, jeho osobným a rodinným pomerom, miery zavinenia na spôsobení smrteľného následku, ako aj ťažkej ujmy na zdraví u poškodeného a dospel k záveru, že uložený trest vo výmere dvoch rokov nepodmienečne je z hľadiska účelu trestu v rámci generálnej, ako aj individuálnej prevencie nevyhnutný a zákonný.

Odvolací súd uložil tento úhrnný trest odňatia slobody s prihliadnutím k ustanoveniu § 41 ods. 1 Tr. zák. ako trest úhrnný, pretože odsudzoval obžalovaného za dva spáchané trestné činy a aj s použitím ustanovenia § 36 písm. j/, l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3 Tr. zák.

Odvolací súd keďže zrušoval celý výrok o treste, sám uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov, pretože obžalovaný spáchal právoplatne uznané prečiny podľa § 149 ods. 1, 2 a § 157 ods. 1 Tr. zák. v priamej súvislosti s výkonom činnosti vodiča motorového vozidla.

Obžalovaný nebol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, preto odvolací súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia - kogentné ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.